

ніята“ що сж были построени и нарѣдени между зиловѣтъ ѣмъ. Нѣ сми размѣрвали пространствата между горѣупомянутитѣ стѣрчящи зидни части въ дължъ и въ ширь; и—до колкото помнимъ, нѣкои бѣхж до 10—15 крачки дълги, и—до 8—10 крачки широки. Вижда се че въ продълженіето на толкова години, тѣ стѣрчящи зидни части сж се засипали съ изгнили трънаци, прѣсть и проч.; и спорядъ това, сега вече не се виждатъ.—При това, нѣ сжглѣдахми ѣще въ 1856 година до 5—6 кругли вхлхтнати траповидни мѣста, затрупани отгорѣ съ камани, окол които, нѣ сжглѣдахми тоже остатки отъ порутени зидове. Слѣдъ много разпитванія и изслѣдованія, нѣ узнахми че по преданіе се е вѣрвало, и—се вѣрва: „какъ на тѣя траповидни мѣстности сж были построени Черкови, и—че тѣ сж были порутени и сжениани отъ Турцитѣ въ отколенни времена; може бы ѣще при привземаньето отъ тѣхъ на града Търново, и—че порутени останки отъ тѣя черкови се ѣще намиратъ засипани подъ земната повърхность на тѣя траповидни мѣста.“ — Извѣстихми се при това, че като тѣрсили нѣкои Българи иманье, случайно раскопали и открили еднж такавж ветж порутенж черковж, и—че Търновцитѣ ходили да ѣх разглѣдватъ съ голѣмо благоговѣніе; като узнало впрочемъ мѣстното Турско правителство за таж новооткритж ветж Българскя Черковж: заповѣдало да се тя затрупа и—закріе съ камани, и—запретило вече да не смѣѣ никой да разкопава по тѣя мѣста, и—въобще по земната повърхность на Трапезица. За това нѣ се извѣстихми ѣще въ 1856 година, но—не бѣ възможно нищо да се направи. Слѣдъ освобожденіето впрочемъ на Отечеството отъ турското владичество въ 1877 година, нѣ сжвзехми пакъ задушевнатя си идеж:—да се убѣдимъ въ вѣрность-та и истинность-та на горѣупомянуто народно преданіе, завардено тукъ въ Търново отъ незапамтени времена. За гужданьето въ дѣйствиѣ таж си идеж, и за продобытитѣ слѣдствія, нѣ ще разкажимъ по долу.—

Надъ рѣката Янтра е имало, по всяка вѣроятность, нѣ колко мостове, които сж служили за съобщеніе между Трапези-